

2

Berggrämma^{berg}, remma, spricka
Mansbyr, Nederkalie ön, Katic
doms. Sq, Norb. l

bred. Man säger ofta
(berggrämma om sprickor i
berg, ell. en fara på sjöbottnen
ell. en smal farled o.s.v. Om en
spricka f. ö. säger man "en
remma." Anna Ponnquist, 1949